

Nr 65

Av fröken Sandell m. fl., om kostnadsfritt tillhandahållande av visst läkemedel.

(Lika lydande med motion nr 52 i Första kammaren)

Psoriasis är en mycket vanlig hudsjukdom som genom sina karakteristiska symtom med vanligen starkt fjällande utslag eller upphöjda knottor bereder den angripne inte endast fysiskt obehag utan även leder till stora psykiska påfrestningar. Genom sin natur av kroniskt recidiverande sjukdomsbesvär ger psoriasis den angripne en osäker tillvaro med återkommande långa tider av arbetsoförmåga och sjukhusvistelser med lång och tidsödande behandling. Av på senare år gjorda stickprovsundersökningar bedömer man antalet psoriasissjuka i Sverige till 2 procent eller omkring 150 000 å 200 000 människor, av vilka åtminstone 30 procent lider under de mest svårartade yttringarna av sjukdomen. Lågt räknat torde 10 000 personer i vårt land behöva sjukhusvård, och då den genomsnittliga vårdtiden är minst en månad är det uppenbart att utsikterna är ytterst små för en sjukhusbehandling i andra fall än där sjukdomen blommat ut i de mest svårartade utslagen med åtföljande biverkningar som patienten ej kan klara i öppenvård. För att förhindra sådana djupgående verkningar måste terapin inriktas på att hålla utslagen borta eller att lindra utbredningen av desamma genom tillgängliga behandlingsmetoder. Även om sjukdomen anses som obotlig tror man dock att den genom lämplig behandling kan läka ut eller hålla sig symtomfri under längre tid. Kvicksilverpreparat, vaseliner och pastor av olika slag användes men det hitintills mest effektfulla läkemedlet är Synalarcremen, en kortisonsalva som för de mest utsatta psoriasissjuka är oundgänglig för att hålla sjukdomen under kontroll. Denna salva är emellertid också den dyraste, och för den som så gott som ständigt måste anlita detta läkemedel blir det en stor ekonomisk belastning. Ett halvt kilo Synalar betingar ett pris av 299 kronor 40 öre, och den kvantiteten beräknas räcka till en å två veckors behandling. Även om läkemedelsrabatten sänker kostnaden är det uppenbart att den psoriasissjuka har en belastning som väsentligt skiljer sig från många andras, vilkas sjukdomar icke är obotliga eller som lider av mera akuta sjukdomstillstånd eller mera sällan uppkommande symtom.

Med hänsyn till detta och återopande den i lagen angivna grunden för rätten till fria läkemedel hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Synalarcremen upptages i förteckningen över läkemedel som genom statens försorg tillhandahålles utan kostnad för patienten.

Stockholm den 20 januari 1965

Viola Sandell

Thyra Löfqvist

Rosa Svensson

Nils Odhe

Tekla Torbrink

Ruth Anderson

Karl-Gust. Andersson